Dosarul nr.2c-57/25
2-25134766-32-2-19092025
Partea introductivă

HOTĂRÂRE
în numele Legii
(motivată)

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 12 mai 2026 or. Ialoveni
Hotărârea motivată a fost întocmită la 05 octombrie 2026

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Veaceslav Caragia
Grefieri Liliana Bogos, Mădălina Stanila

Cu participarea:
Reprezentantului pârâtei S.R.L. ,,ESTAGROTEH M", avocatul Natalia Pavlov
În lipsa
Reprezentantului reclamantei S.R.L. ,,GRIONIVER-AGRO", administratorul Nicu Garștea

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. ,,GRIONIVER-AGRO" împotriva S.R.L. ,,ESTAGROTEH M", cu privire la încasarea penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Partea descriptivă

Pretenţiile reclamantului:

1. La 19 septembrie 2025, S.R.L. ,,GRIONIVER-AGRO" (*în continuare - reclamant*) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. ,,ESTAGROTEH M" (*în continuare - pârât*) privind rezoluțiunea contractului de vânzare – cumpărare, încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la data 19 mai 2025 a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare nr. 10, între reclamant în calitate de vânzător și pârât în calitate de cumpărător, obiectul căruia constituia vânzarea unei cisterne pentru introducerea îngrășămintelor lichide Vidanja Meprozet PN 100, valoarea totală a contractului fiind de 40.800,00 EUR.

3. Conform art. 2, capitolul III din contractul menționat mai sus, plata urma a fi efectuată eșalonat, după cum urmează: 50% din sumă în termen de 5 zile din data semnării contractului, iar restul 50% se va achita înaintea livrării utilajului, dar nu mai târziu de 30 zile din data devamării lui.

4. În continuare, reclamantul a menționat că la data de 21 mai 2025 a transferat suma de 398.412,00 lei (50 % din valoarea contractului) către pârât, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 981 din 21 mai 2025, iar conform prevederilor cap. IV al contractului, vânzătorul s-a obligat să livreze marfa în termen de 45 zile din data achitării avansului în mărime de 50%, adică până la 05 iulie 2025.

5. A precizat că, vânzătorul nu și-a onorat obligațiunile contractuale, marfa nu a fost livrată, astfel fiind acumulată o întârziere de 76 zile până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată.

6. În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 25 august 2025, reclamantul a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, care a fost recepționată la 01 septembrie 2025, însă, a rămas fără răspuns.

7. A mai adăugat că, reieșind din convorbirea telefonică cu reprezentanții fabricii poloneze, care produc utilajul, obiectul contractului de vânzare - cumpărare, a fost doar comandat de către pârât, fără a fi efectuată nici o plată.

8. Respectiv, a invocat incidența art. 5, cap. VII al contractului, potrivit căruia, pentru nerespectarea clauzelor contractuale, părțile își datorează penalități în mărime de 0,1% pe zi din valoarea totală a contractului, ceea ce la data de 19 septembrie 2025 a constituit suma de 60.412,80 lei. Penalitatea a fost stabilită conform următoarelor calcule: 40.800,00 EUR x 0,1% = 40,80 EUR pentru 1 zi de întârziere; 40,80 EUR x 76 zile de întârziere = 3.100,80 EUR; 3.100,80 EUR x 19,4880 lei (curs BNM) = 60. 412,80 lei. Așadar, pârâtul a acumulat o datorie față de reclamant în sumă totală de 458. 824,80 lei.

9. Pornind de la prevederile art. 917 alin.(1), 925 alin.(3), 926, din Codul civil și art. 7, 32, 39, 75, 80, 83, 90, 119, 138, 166, 167, 174 din Codul de procedură civilă, reclamantul a solicitat admiterea integrală a cererii, și anume:

- admiterea cererii de asigurare a acțiunii;
- rezoluțiunea contractului de vânzare - cumpărare nr.10 din 19 mai 2025 încheiat între S.R.L. „ESTAGROTEH M", în calitate de vânzător și S.R.L. „GRIONIVER-AGRO" în calitate de cumpărător;
- încasarea de la pârâtul S.R.L. „ESTAGROTEH M, cu adresa juridică în satul Sociteni raionul Ialoveni, c/f *****, în favoarea S.R.L. „GRIONIVER-AGRO", a datoriei în mărime de 458.824,80 lei, ce constituie datoria de bază, cumulată cu penalitatea contractuală; 14.314,71 lei — ce constituie cheltuielile de judecată, care se exprima prin achitarea taxei de stat; 200,00 lei în calitate de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de timbru. (*f.d.nr. 2 - 3*).

10. La 16 octombrie 2025, prin intermediul Secției evidență și documentare procesuală a instanței, reclamantul a depus o cerere privind concretizarea pretențiilor din acțiune, prin care a informat instanța că pârâtul, la 30 septembrie 2025, a livrat reclamantului cisterna pentru introducerea îngrășămintelor lichide Vidanja Meprozet PN 100, astfel îndeplinindu-și obligațiunile contractuale, fapt confirmat prin actul nr. 11 de predare-primire a tehnicii agricole (*f.d.nr.21, 22*).

11. În consecință, reclamantul a solicitat următoarele:

- admiterea cererii de chemare în judecată și a cererii de concretizare a pretențiilor;
- încasarea de la pârât în folosul reclamantului a datoriei în sumă de 60.412,80 lei, ceea ce constituie penalitate de întârziere calculată pentru perioada cuprinsă între 06 iulie 2025 și 19 septembrie 2025;
- încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată, achitate cu titlu de taxa de stat și taxa de timbru.

Procedura de examinare

12. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Veaceslav Caragia din 23 septembrie 2025, cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „GRIONIVER-AGRO" împotriva S.R.L. „ESTAGROTEH M ", cu privire la rezoluțiunea contractului de

vânzare-cumpărare, încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată în procedură contencioasă, fiind stabilită ședință de judecată.

13. La aceiași dată, judecătorul a emis încă o încheiere judecătorească, prin care s-a admis parțial cererea depusă de S.R.L. „GRIONIVER-AGRO" privind aplicarea măsurilor de asigurare, în prezenta cauză civilă.

14. În ședința de judecată, reclamantul, citat legal, nu s-a prezentat (*f.d.nr. 20*). Prin cererea depusă la 16 aprilie 2026 prin intermediul Secției evidență și documentare procesuală a instanței, a solicitat admiterea integrală a cererii, precum și examinarea cauzei în lipsa acestuia (*f.d.nr. 30*).

15. Pârâtul, citat legal, în ședința de judecată, la fel, nu s-a prezentat (*f.d. nr. 19*).

16. Avocata Natalia Pavlov, acționând în interesele pârâtului (*în continuare – avocata*), în ședința de judecată a pledat pentru respingerea integrală a pretențiilor formulate, și a depus explicații în formă scrisă (*f.d.nr. 35-37*).

17. În condițiile prevederilor art. 206 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces.

Obiecțiile pârâtului

18. În susținerea poziției sale, avocata, prin explicațiile scrise anexate la materialele cauzei, a reiterat circumstanțele invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată, accentuând faptul că la 30 septembrie 2025, pârâtul a livrat bunul iar reclamantul a acceptat continuarea raporturilor contractuale și a achitat restul sumei de 50 %. Acest fapt a fost confirmat prin actul de predare-primire anexat de reclamant şi factura fiscală semnate de ambele părţi. Din conţinutul actului rezultă fără echivoc că reclamantul a recepţionat bunul fără obiecţii, declarând expres că nu are pretenţii faţă de tehnica agricolă, inclusiv sub aspectul calităţii, completitudinii şi alte condiţii contractuale.

19. Totodată, a menționat că cererea de concretizare depusă de către reclamant ulterior întocmirii actului de predare-primire, nu este o reducere de cuantum a pretențiilor, ci o schimbare esenţială a obiectului litigiului, determinată opțiunea reclamantului de a continua raporturile contractuale.

20. A subliniat faptul că în prezenta speță nu operează renunțarea la acțiune, determinată de recunoașterea acțiunii și încetarea procesului, care ar fi permis aplicarea art. 97 alin.(2) din Codul de procedură civilă, compensarea integrală a cheltuielilor de judecată. Dimpotrivă, pretenţiile iniţiale nu au fost satisfăcute în forma cerută - nu a avut loc rezoluțiunea contractului și nu a fost restituit avansul - ci raportul juridic a continuat, iar obligația principală contractuală a fost executată și acceptată.

21. Reieșind din prevederile art. 94 și 98 din Codul de procedură civilă, avocata a precizat că nu există temei legal pentru a obliga pârâtul la plata integrală a taxei de stat aferente acţiunii iniţiale. Aceasta poate fi analizată, eventual, doar în raport cu valoarea acţiunii concretizate, respectiv suma de 60 412,80 lei, şi numai în măsura în care ar exista o admitere a acţiunii concretizate.

22. Cu referire la penalitate, care este prevăzută la art. 965 alin.(2) din Codul civil, a explicat că reclamantul a acceptat bunul fără rezerve şi a declarat expres că nu are pretenţii, fără a-şi rezerva dreptul la penalitate, iar această împrejurare, în viziunea avocatei, echivalează juridic cu renunţarea la penalitate. Acest argument l-a fundamentat pe prevederile art. 965 alin.(2) și 949 alin.(3) din Codul civil.

23. La fel, a atras atenția asupra clauzei contractuale prevăzute la art. 5, Cap. IV care stabileşte că pentru nerespectarea clauzelor prevăzute în prezentul contract, părţile îş datorează penalităţi de 0,1 % pe zi din valoarea totală a contractului, calculate de la data încheierii contractului până la data rezilierii acestuia. În speţă, însă, contractul nu a fost reziliat, ci executat, ceea ce face inaplicabil mecanismul contractual invocat de reclamant. în plus, penalitatea a fost calculată din valoarea totală a contractului, deşi reclamantul a achitat doar 50% din preţ, iar restul nu era exigibil până la livrare, ceea ce confirmă caracterul eronat şi disproporţionat al calculului.

24. În concluzie a specificat că penalitatea solicitată nu întruneşte condiţiile legale şi contractuale de aplicare, iar dreptul de a o pretinde este stins și a pledat pentru respingerea integrală a pretențiilor.

Motivarea instanței de judecată

<u>Cadru normativ general</u>

25. Apreciind probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată din raționamentele ce urmează.

26. Conform prevederilor art.5 alin.(1) din Codul de procedură civilă „Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.”

27. În acord cu dispozițiile art. 27 alin.(1) din Codul de procedură civilă, „Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.”

28. Articolul 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil prevede că, „Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.”

29. Așadar, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

30. Potrivit art. 10 din Codul civil, „Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună - credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege”.

31. În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.”

32. În temeiul art. 130 alin. (1) - (3) din Cod de procedură civilă, „Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de legislație. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea,

veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.”

33. Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, „Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.” iar potrivit art. 240 alin.(1) „La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.”

34. Cu alte cuvinte, instanța adoptă o hotărâre corectă doar pe baza probelor analizate direct în proces, iar în luarea deciziei stabilește faptele importante, evaluează probele, determină natura raportului juridic, aplică legea corespunzătoare și verifică dacă acțiunea este admisibilă.

<u>Norme privind obligația contractuală și penalitatea</u>

35. Având în vedere că acțiunea depusă inițial a fost concretizată prin cererea depusă la 16 octombrie 2025, prin micșorarea cuantumului pretențiilor, solicitând reclamantul doar încasarea penalității de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, instanța va identifica și va aprecia probele doar în raport cu pretențiile respective.

36. Astfel, conform art. 858 alin. (1) din Codul civil, „Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii, iar alin. (2) stabileşte că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit”.

37. În conformitate cu art. 901 alin. (1) lit. a) din Codul civil, „Atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare”.

38. Potrivit art. 992 din Codul civil, „Contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice”.

39. Reglementări similare sunt prescrise şi în dispoziţiile art. 774, 775, 776 din Codul civil, care stipulează că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii, iar debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

40. Art. 1108 alin. (1) din Codul civil prevede faptul că, „ (1) Prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.”.

41. Potrivit art. 947 alin.(1) si (2) din Codul civil „1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). (2) Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă.”

42. Art. 949 alin.(3) din Codul civil menționează „(3) În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.”

43. Conform art. 965 din Codul civil „ (1) Prin stingerea obligaţiilor, încetează raporturile juridice dintre părţi în partea ce se referă la obligaţia stinsă. (2) Dacă obligaţia este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească dobînda şi penalităţile ori să repare prejudiciul.”

Circumstanțele constatate de instanță

44. Astfel, reieșind din materialele cauzei instanța de judecată constată că, la 19 mai 2025, între S.R.L. „ESTAGROTEH M„ în calitate de vânzător și S.R.L. „GRIONIVER-AGRO”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 10, obiectul căruia, potrivit anexei nr. 1, îl constituia - cisterna pentru introducerea îngrășămintelor lichide Vidanja Meprozet PN 100, în valoare de 40.800,00 EUR (*f.d.nr. 6 -7*).

45. Potrivit pct. 2, cap. III din contractul menționat *supra*, plata valorii totale a utilajelor contractate urma să fie efectuată în următorul mod: a) min. 50 % din valoarea contractului se va achita în avans în decurs de 5 zile de la data semnării contratului; b) diferența din valoarea contractului se va achita înaintea livrării utilajului dar nu mai târziu de 30 de zile din data devamării lui; c) plata se va face în MDL la cursul BNM din data plății.

46. Cu referire la termenul de livrare la pct. 1, cap. IV, se indică – *45 zile de la plata avansului de min. 50% din valoarea contractată*, iar conform pct. 3, *predarea -primirea utilajului se va face pe baza unui proces-verbal de predare - primire*.

47. Totodată, instanța menționează că art. 5, cap. VII din contract prevede achitarea penalității, și anume, *pentru nerespectarea clauzelor prevăzute în prezentul contract părţile îşi datorează penalităţi de 0,1 % pe zi din valoarea totală a contractului, calculate de la data încheierii contractului până la data rezilierii acestuia*.

48. În speță, instanța reține că raporturile juridice dintre părți sunt guvernate de contractul de vânzare-cumpărare încheiat între acestea, ale cărui clauze au fost negociate și asumate, fapt confirmat prin semnarea contractului, nefiind invocate ori probate împrejurări care să afecteze valabilitatea acestuia. Prin urmare, instanța va aprecia pretențiile deduse judecății prin prisma clauzelor contractuale și a probelor administrate în cauză.

49. Astfel, instanța atestă că, întru executarea obligațiilor contractuale, reclamantul a achitat pârâtului avansul în mărime de 50% din valoarea contractului, în sumă de 398 412,00 lei, la data de 21 mai 2025, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 981 din 21 mai 2025, anexat la materialele cauzei (*f.d.nr. 8*).

50. Potrivit clauzelor contractuale, termenul de livrare a utilajului era de 45 de zile de la achitarea avansului de minimum 50% din valoarea contractată. Prin urmare, termenul de livrare a expirat la data de 05 iulie 2025.

51. Ținând cont de faptul că utilajul nu a fost livrat, la 25 august 2025, reclamantul a expediat în adresa pârâtului o notificare prealabilă, informându-l despre neexecutarea clauzelor contractuale în termenul prevăzut, și i-a acordat 10 zile din momentul recepționării notificării în vederea executării obligațiunilor contractuale, în ceea ce ține de livrarea utilajului (*f.d.nr. 9*).

52. În context, instanța precizează că pârâtul a recepționat notificarea la data de 06 septembrie 2025, fapt probat prin semnătura aplicată pe copia avizului de recepție anexat la materialele cauzei (*f.d.nr. 10*).

53. Respectiv, la 16 septembrie 2025, a expirat termenul acordat de către reclamant, iar pentru a proba, în continuare neexecutarea obligației, acesta a prezentat actul de verificare privind decontările reciproce la data de 18 septembrie 2025 între S.R.L. „GRIONIVER-AGRO” și S.R.L. „ESTAGROTEH M„ pentru perioada 01 ianuarie 2025 – 18 septembrie 2025, care atestă doar transferul avansului în sumă de 398 412,00 lei (*f.d.nr. 11*).

54. Aşadar, la 19 septembrie 2025, reclamantul a depus în instanța de judecată cerere către pârât privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, încasarea datoriei formate din suma avansului și a penalității contractuale, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

55. Ulterior, la 16 octombrie 2025, reclamantul a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, și a solicitat doar încasarea penalității de întârziere calculate pentru perioada cuprinsă între 06 iulie 2025 și 19 septembrie 025, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, informând instanța că bunul a fost livrat.

56. Astfel, potrivit actului nr. 11 de predare-primire a tehnicii agricole din 30 septembrie 2025, încheiat între reclamant și pârât, în conformitate cu prevederile art. 3, cap. IV din contract, cumpărătorul (*în speța, reclamantul*) a primit cisterna pentru introducerea îngrășămintelor lichide Vidanja Meprozet PN 100; comisia a constatat, că utilajele sunt complete și în stare bună de funcționare; cumpărătorul nu are pretenții la tehnica agricolă în privința calității, completării și la alte condiții contractuale, cu instrucțiunea de exploatare a făcut cunoștință (*f.d.nr. 22*).

57. După semnarea actului de predare-primire, la aceiași dată, reclamantul a achitat diferența de preț aferentă utilajului, fapt confirmat prin factura fiscală seria, nr. AAO 2687364, obligațiile contractuale privind livrarea bunului și plata prețului fiind executate integral (*f.d.nr. 34*).

58. În susținerea poziției sale, pârâtul, prin explicațiile scrise anexate la materialele cauzei, a invocat, în esență, că obligațiile contractuale au fost executate, bunul a fost recepționat de reclamant fără obiecții, raporturile contractuale dintre părți au continuat, iar reclamantul la primirea bunului nu și-a rezervat expres dreptul la penalitate.

Analiza probelor

59. Astfel, instanța reține că, potrivit clauzelor contractuale, pârâtul urma să livreze utilajul în termen de 45 de zile de la achitarea avansului de minimum 50% din valoarea contractată. Având în vedere că avansul a fost achitat la 21 mai 2025, termenul de livrare a expirat la 05 iulie 2025, însă utilajul a fost predat reclamantului abia la 30 septembrie 2025, ceea ce denotă că pârâtul nu și-a executat obligația de livrare în termenul contractual stabilit, utilajul fiind predat cu întârzie, circumstanțe care la caz au fost constatate cu certitudine.

60. În continuare, instanța reține că, potrivit clauzei contractuale, pentru nerespectarea obligațiilor asumate, părțile au prevăzut achitarea unei penalități în mărime de 0,1% pe zi din valoarea totală a contractului, calculată de la data încheierii contractului până la rezilierea acestuia.

61. În temeiul clauzei menționate, reclamantul a solicitat încasarea penalității pentru perioada cuprinsă între 06 iulie 2025 – 19 septembrie 2025, invocând întârzierea pârâtului în executarea obligației de livrare a utilajului.

62. Totuși, instanța relevă că executarea obligației a fost, însă, ulterior acceptată de către reclamant, fapt confirmat prin actul de predare - primire din 30 septembrie 2025. Potrivit conținutului actului menționat, cumpărătorul a declarat că nu are pretenții față de tehnica agricolă sub aspectul calității, completării și altor condiții contractuale.

63. Instanța nu va reține argumentul avocatei potrivit căruia, în temeiul art. 947 alin. (2) din Codul civil, penalitatea nu mai poate fi solicitată întrucât, odată cu executarea obligației principale, creanța s-ar fi stins.

64. Or, împrejurarea că obligația de livrare a fost executată ulterior nu înlătură faptul că, până la momentul executării, obligația contractuală exista, era exigibilă, iar executarea acesteia a fost realizată cu întârziere. Eventuala obligație de plată a penalității se raportează la perioada în

care a avut loc neexecutarea sau executarea tardivă a obligației principale și nu poate fi considerată inexistentă exclusiv prin faptul executării ulterioare a acesteia.

65. Prin urmare, art. 947 alin. (2) din Codul civil nu constituie, prin el însuși, temei pentru respingerea pretenției privind penalitatea în circumstanțele speței, problema determinantă fiind dacă, după primirea executării, reclamantul și-a păstrat dreptul de a solicita penalitatea în condițiile art. 949 alin. (3) din Codul civil.

66. Astfel, conform prevederilor art. 949 alin. (3) din Codul civil, „În cazul în care creditorul a primit executarea, acesta poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării."

67. Prin urmare, pentru soluționarea pretenției deduse judecății, este relevant nu doar faptul existenței unei întârzieri în executarea obligației contractuale, ci și faptul dacă, la momentul primirii executării, reclamantul și-a rezervat în mod expres dreptul de a pretinde penalitatea pentru executarea tardivă.

68. În speță, instanța constată că actul de predare-primire din 30 septembrie 2025 nu conține nicio mențiune prin care reclamantul să-și fi rezervat dreptul de a solicita ulterior penalitatea pentru întârzierea livrării. Dimpotrivă, actul consemnează că cumpărătorul nu are pretenții cu privire la tehnica agricolă, inclusiv în privința altor condiții contractuale.

69. Această poziție este menținută și prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2022 în dosarul nr. 2c-3286/19, menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2022 și devenită irevocabilă prin Încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2025 (prin care recursul a fost declarat inadmisibil), unde instanța a reținut că: „ pârâtă și-a executat obligația față de reclamantă, iar la data primirii prestației partea reclamantă nu şi-a rezervat dreptul de a încasa penalitățile şi/sau dobânzile de întârziere, se constată cu certitudine că data primirii executării indicată mai-sus coincide cu data invocată de către reclamant în actul de penalitate, care nu a negat acest fapt în cadrul procesului, luând în considerare că la actele dosarului, reclamanta nu a prezentat nicio dovadă ce confirmă faptul că la primirea executări (03.07.2019) şi-a rezervat dreptul de a încasa penalitățile şi dobânzile de întârziere după ce a primit executarea. Or, prevederile art.965 alin.(2) Cod civil cert impune imposibilitatea încasării penalităților/dobânzilor de întârziere, după primirea executării obligației."

70. Instanța evidențiază că, faptul solicitării penalității de către reclamant prin cererea de chemare în judecată anterior recepționării bunului, precum și prin cererea de concretizare, nu înlătură cerința prevăzută de art. 949 alin. (3) din Codul civil, întrucât legea leagă exercitarea ulterioară a dreptului la penalitate de rezerva expresă a acestuia la momentul primirii executării.

71. În acest sens, Curtea Supremă de Justiție a reținut că, în materia penalității pentru executarea cu întârziere, acceptarea executării obligației principale nu exclude dreptul la penalitate, însă creditorul trebuie să-și fi rezervat expres această pretenție cu ocazia acceptării executării, în condițiile art. 949 alin. (3) din Codul civil. Totodată, s-a statuat că, în lipsa unei clauze contractuale derogatorii, acceptarea executării fără rezervarea expresă a dreptului la penalitate conduce la decăderea creditorului din dreptul de a o solicita ulterior. Aceste considerente au fost reiterate de CSJ în cauza nr. 2rac-289/23 din 17 decembrie 2025, cu referire la practica sa recentă, inclusiv decizia nr. 2rac-259/23 din 12 august 2025.

72. Prin urmare, instanța constată că, deși pârâtul a executat cu întârziere obligația de livrare, reclamantul a primit executarea fără a-și rezerva expres, la momentul primirii acesteia, dreptul de a pretinde penalitatea contractuală. În aceste condiții, pretenția privind încasarea penalității este neîntemeiată.

73. Concluzia menționată este susținută și de faptul că, prin cererea de concretizare, depusă ulterior livrării utilajului, reclamantul a menținut doar pretenția privind penalitatea, fără a invoca existența unei rezerve exprese formulate la momentul recepționării bunului.

74. În consecință, instanța rezumă că reieșind din prevederile art.949 alin.(3) din Codul civil, primirea executării, în speță, este data de 30 septembrie 2025, respectiv, la această data, reclamantul nu și-a rezervat dreptul de a calcula penalitatea de întârziere, din acest motiv acțiunea depusă de S.R.L. „GRIONIVER-AGRO se consideră neîntemeiată.

<u>Cu privire la măsura de asigurare</u>

75. Conform art. 180 alin.(2^1) din Codul de procedură civilă „Anularea măsurilor de asigurare a acţiunii se dispune de instanţa de judecată odată cu pronunţarea asupra fondului printr-o hotărîre de respingere a acţiunii. Reglementările referitoare la caracterul definitiv al actului judecătoresc prin care se soluţionează fondul sînt aplicabile integral şi asupra prevederilor referitoare la măsurile de asigurare."

76. Având în vedere respingerea acțiunii, instanța va dispune anularea măsurii de asigurare aplicate în cadrul prezentei cauze.

<u>Cu privire la cheltuielile de judecată</u>

77. Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului."

78. Prin urmare, judecătorul remarcă că respingerea pretenției de bază – încasarea penalității, are drept consecință și respingerea pretențiilor cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamant cu titlul de taxă de stat și taxă de timbru.

79. În conformitate cu prevederile art.236, art.238-241 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de **S.R.L. „GRIONIVER-AGRO"** împotriva **S.R.L. „ESTAGROTEH M"** cu privire la încasarea penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Se anulează măsura de asigurare a acţiunii – sechestrul, aplicat prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.2c-57/25 din 23 septembrie 2025, pe mijloacele bănești aflate pe conturile bancare, precum și pe bunurile imobile și mobile ale pârâtei S.R.L. „ESTAGROTEH", sediul r. Ialoveni, s. Sociteni, c/f *****, în limita cuantumului datoriei de bază în mărime de 398 412,00 lei.

Se explică părților că instanța va întocmi hotărârea integrală dacă în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor solicita în mod expres acest lucru, termenul de 30 de zile fiind unul de decădere, sau în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de apel, la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Președintele ședinței, judecătorul **Veaceslav CARAGIA**